Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 374

do orabas cum lacrimis ⁊ sepeliebas mor
tuos ego obtuli orationem tuam dn̄o Se
cundo ibidē pro nobis allegant Job xxxiij
Si fuerit ꝑ eo angelus loquens vnū de si
milibꝫ vt annūcient hoīs equitatē miserebi
tur eius. ⁊c̄. Item zach. j. Et rn̄t angelꝰ do
mini ⁊ dixit. Dn̄e exercituū vsqꝫquo non
misereberis hiel'm ⁊ vrbiū iuda quibꝫ iratꝰ
es. Iste iam septuagesimus annꝰ est. Ter
cio dei sententiā nobis renūciant. Daniel
ix. Ubi dr̄ ꝙ Gabriel ad eū volans dixit.
Ab exordio precū tuarum egressus est ser
mo. glo. sententia a deo. Et sequit̄ Ego āt
veni vt indicarem tibi: qꝛ vir desideriorū
es. De hijs tribꝫ dicit ber. sup cantic̄. Dis
currit angelus medius inter dilectum ⁊ di
lectam vota offerens referens dona: excitat
istam placat illū. Sexto honorādi sunt:
qꝛ ipsi sunt regis eterni nobilissimi milites
sm̄ qd̄ dr̄ in Job. Nūquid est nūerus mili
tum eius. Sicut āt videmus in militibus
alicuius regis ꝙ quidam eoꝝ semꝑ in aula
regia cōmorantur ⁊ regem associant ⁊ ad e
ius honorem ⁊ solaciū regi cantant. Qui
dam āt ciuitates ⁊ castra regni custodiunt
Quidam vero regis inimicos expugnant
ita ⁊ hoꝝ militū xp̄i quidā in aula regia. i.
celo empireo semꝑ regem regū associant.
⁊ ad eius honorē cantica leticie ⁊ glorie sꝑ
cantant dicentes. Scūs. sanctus. ⁊c̄. Itē
benedictio claritas ⁊ sapientia. ⁊c̄. Apoc̄.
vij. Alij āt custodiūt ciuitates. suburbana
⁊ villas. illi. s. qui nobis sunt ad custodiam
deputati custodientes statū virginū conti
nentiū coniugatoꝝ ⁊ castra religionū. Isa.
lxij. Sup muros tuos hierusalē ꝯstitui cu
stodes. ⁊c̄. Alij vero dei inimicos expugnāt
Apo. xij. Factū est preliū in celo. i. sm̄ vnā
expositionē in ecclesia militanti. Michael
⁊ angeli eius preliabantur cū dracone.
Septimo ⁊ vltimo a nobis honorandi sūt
āgeli: qꝛ sunt tribulatoꝝ ꝯsolatores. zach.
j. Angelus qui loquebatur in me verba bo
na verba consolatoria. Item tho. v. For
ti animo esto. ⁊c̄. Et hoc faciunt tribus mo
dis. Primo confortando ⁊ roborando:
Danielis. x. Ubi cum daniel corruisset te
tigit eum angelus dicens Noli timere pax
tibi. Confortare et esto robustus. Secun
do ab impatientia conseruando Psal. An
gelis suis mandauit de te. ⁊c̄. Tercio ipsā
tribulationem refrigerando ⁊ minuendo.
Et hoc significatum est Danielis. iij. Ubi
angelus domini cū tribus pueris in forna
cem descendit. ⁊ fecit medium fornacis q̄
si ventum roris flantem

Prologus noīs Iheronimi īterpretatiuꝰ

Iheronimꝰ dr̄ a gera qd̄ est sanctum
⁊ nemus quasi sanctū nemꝰ. Uel dr̄
a norma quod est lex. ⁊ scūs. i. firmus vel
mūdus. vel sanguine tinctus vel sacro vsui
deputatus: sicut vasa templi dicebant̄ scā
qꝛ sacro vsui deputata. Fuit ergo scūs. i. fir
mus in bono oꝑe per perseuerantie longa
nimitatē. mūdus in mente per puritatem.
sanguine tinctus per dominice passioīs me
ditationem. sacro vsui deputatus per scrip
ture sacre expositionē ⁊ interpretationem.
Dicit̄ ⁊ nemus a nemore vbi aliqn̄ cōuer
satus fuit. Et lex ꝑpter regularem discipli
nam quam monachos suos docuit vel qꝛ sa
cram legem exposuit et interpretatus fuit.
Iheronimus. etiam interpretat̄ visio pul
chritudis. vel diiudicans locutiones. Est
autem multiplex pulchritudo. Prima est
spūalis que est in anima. Secunda mora
lis que consistit in honestate morum. Ter
cia intellectualis: que ē pulchritudo āgeli
ca. Quarta supnaturalis que ē dīna Qui
ta celestis que est scōꝝ in patria. Hāc quin
tuplicē pulchritudinē Ihero. in se habuit
Nā habuit spūalem in virtutū varietate:
moralē in virtutū honestate: intellectualē
in excellēti puritate. supnaturalē ī ardēti ca
ritate. celestem in eterna caritate. Diiudi
cauit etiam locutiones siue verba tam sua
q̄ȝ aliorum. Sua examinate proferendo.
aliorum vera confirmanda. falsa confutādo
dubia exponando

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0373
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG